

ת"פ 47126/07/14 - מדינת ישראל נגד אברהם לב, לירון אוחנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47126-07-14 מדינת ישראל נ' לב(אחר/נוסף)
ואח'

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אברהם לב (אחר/נוסף)
2. לירון אוחנה

הנאשמים

גזר דין - לגבי הנאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.7.14, התקשר הנאשם 2 לנהג גרר (להלן: "**נהג הגרר הראשון**"), ביקש ממנו לבצע גרירת רכב מאזור מודיעין לקרית מלאכי, מסר כי הנאשם 1 ימתין עם המסמכים הנדרשים וכן מסר את מספר הטלפון של הנאשם 1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**"), חבר לנהג הגרר הראשון בישוב חשמונאים, אליו הגיע עם רכבו, וביקש ממנו לנסוע אחריו, עד שסימן לו לעצור סמוך לנגרר השייך לשמעון דנינו (להלן: "**המתלונן**"). הנאשם המשיך בנסיעה, עצר במרחק מה מהמקום, ולאחר שנהג הגרר הראשון ירד מרכבו - עזב הנאשם את המקום. נהג הגרר הראשון נסע מהישוב, הבחין בנאשם וצעק עליו.

למחרת היום בשעת ערב, יצר הנאשם קשר עם אדם אחר (להלן: "**נהג הגרר השני**"), וביקש ממנו לבצע עבורו גרירת נגרר מהישוב חשמונאים בתמורה ל-700 ₪. הנאשם הסביר כי תושב היישוב "נתקע" עם הגרר ולכן הוא זקוק לגרירה. הנאשם נסע לפני נהג הגרר השני, והראה לו היכן נמצא הנגרר. ביום 6.7.14, בשעה 00:10 לערך, נכנס הנאשם עם רכבו לחשמונאים, ואמר לאחר "אם תהיה לך בעיה אני אוציא אותך מהישוב". נהג הגרר השני חיבר את הנגרר ויצא מחשמונאים, אך אמר לנאשם כי יש בעיית תאורה בנגרר. בתגובה, הוביל הנאשם, עם רכבו, את נהג הגרר השני והנגרר לאשדוד.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. שרות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מקבל אחריות על מעשיו, מטשטש ומצמצם מאורח חייו העברייני ומהתנהגותו השולית. עוד התרשם שרות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה התנהגות מניפולטיבית ומרמה, נטיה לחיפוש פתרונות קלים

להשגת מטרות, כאשר הנאשם מנהל אורח חיים עברייני ובלתי יציב, לאורך השנים, בעל קווי אישיות אנטי סוציאלית, עם קשרים חברתיים שוליים. בנוסף, הנאשם בעל קושי בוויסות דחפים, ונטיה להשליך את קשיו על גורמים חיצוניים. על מנת להפחית את הסיכון הנשקף מהנאשם במצבו, המליץ שרות המבחן להטיל עליו עונש קונקרטי ומרתיע, שיתכן ויסייע לו לערוך שינוי בדפוסיו העברייניים.

3. במסגרת הראיות לעונש, העידה אשתו של הנאשם על כך שמדובר בבעל ובאב טוב לילדיו, הסובל מבעיות התנהגות שונות ולכן מוכר כנכה 100%. אשתו של הנאשם צירפה אף מכתב, בו ציינה את הקשיים המשמעותיים שחוותה המשפחה בשל תנאי שחרורו של הנאשם, וכן כי הנאשם נמצא בשילוב תעסוקתי.

בנוסף העידו מספר עדים לעניין העונש:

- הרב מרדכי גזית, אשר נמצא בקשר שיקומי עם הנאשם מזה כ-15 שנים, והעיד על השינוי המשמעותי שחל בחיי הנאשם בשנים האחרונות, בעקבותיו דאג לשידוך בין הנאשם לאשתו, ונמצא עימו בשיחות נפש. הרב גזית הביע חשש כי תקופת מאסר תוריד לטמיון השקעה של שנים בשיקום הנאשם, ותפגע אף במשפחתו.
- הרב עודד לוי, אשר העיד על ליווי הנאשם עוד לפני חזרתו בתשובה, בכלא, על האמון שהוא נותן בנאשם, אשר מקפיד לשאול אותו לגבי מותר ואסור. עד זה טען כי הנאשם יכול היה להתעשר בדרך לא הגונה, אך מדובר באדם האחרון שיזיק לאחר.
- משה לב, אביו של הנאשם, אשר העיד על האופן בו הנאשם השתקם, התחתן, ומתנהל. לדבריו, הנאשם "נפל במשהו שטותי", אשר אינו מאפיין אותו. לכן, ביקש לתת לנאשם הזדמנות.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה כי מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם, נועזות, עיקשות ומניפולציה. מדובר ברכב בשווי רב, אשר נגנב ולא הושב לבעליו. בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם אינו מפנים את חומרת העבירה, ובעל דפוסי מרמה. מתחם העונש לו עתרה המאשימה נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר, אך המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם מאסר למשך 9 חודשים בלבד, זאת בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים.

5. ב"כ הנאשם טען כי המאשימה לקחה בחשבון בהסדר, שהנאשם יכול לטעון לכל עונש. לאחר אורח חיים עברייני, התנתק הנאשם מעולם זה לאורך שנים, ועלה על מסלול שיקומי. לכן, הטלת מאסר בפועל, עלולה להביא לנזק קשה לנאשם ולמשפחתו. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה נושקות לעבירת הגניבה, כאשר מדובר בנגרר, וכן כי העבירה בוצעה ללא כל תכנון מוקדם. הנאשם היה במעצר מלא במשך כחודש, לאחר מכן באיזוק אלקטרוני במשך חודש וחצי, ולבסוף במעצר בית אשר הוסר בהמשך. ב"כ הנאשם טען כי ישנו קושי משמעותי לייחס משקל לאמור בתסקיר, שכן קצינת

המבחן התייחסה לכתב האישום המקורי ולא המתוקן. עוד התייחס לתסקיר מעצר, לפיו לנאשם אין דפוסים עברייניים.

הנאשם בעצמו טען כי שיתף פעולה באופן מלא עם שרות המבחן, והביע שם חרטה מלאה. במכתב שצירף בהמשך, טען הנאשם כי נדהם מהמלצת שרות המבחן. הנאשם שב על קורות חייו והדגיש כי שינה את דרכיו לפני מספר שנים, לאחר שנים של עבריינות. הנאשם הביע צער וחרטה, אך לצד זאת כתב כי גם אם בוצעה עבירה הרי שלא התכוון לבצע עבירה, ואם היה מחליט לבצע הרי לא היה עושה זאת לאור יום במקום בו מצלמות.

מתחם העונש

6. עבירת גניבת כלי רכב, הוכרה בפסיקה כמכת מדינה, ולכן קבע המחוקק החמרה בענישה

לגבי עבירות הקשורות ברכב. עבירות אלה פוגעות הן בקורבן העבירה, הנפגע כלכלית ובתחושת ביטחונו האישי, והן בציבור הרחב הנאלץ לשלם פרמיות ביטוח גבוהות בשל ריבוי העבירות.

כפי שציין כב' השופט הנדל בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** (3.8.14):

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הבטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו".

נסיבות ביצוע העבירה, מלמדות על תעוזה, תחכום, תכנון והתמדה. הנאשם חבר לאדם נוסף, אשר פנה לצורך הגניבה לאחרים, תוך הטעיה ומצג שווא מצד שניהם. הנאשם נמצא בשטח, הוביל אל הנגרר את נהג הגרר הראשון, ונסע מהמקום לאחר מכן. נהג הגרר הראשון לא ביצע את הגרירה, בשל חשד שהתעורר בו, אך הנאשם לא חדל ממעשיו: למחרת היום, פנה לנהג הגרר השני, תוך הסבר לפיו תושב הישוב נתקע עם הנגרר, הוביל את נהג הגרר השני אל מקום הנגרר, והוביל את הגרירה ברכבו עד לאשדוד. התנהלות זו מעידה על מוטיבציה עבריינית מתמשכת, ולא על מעידה רגעית. עוד יש לשקול את העובדה שהנגרר לא הוחזר.

הפסיקה עוסקת, ברובה, בעבירות של גניבת מכוניות, ואולם המחוקק קבע כי יש לראות אף בנגרר ככלי רכב. הרציונל של שווי רכוש רב, והשפעה נרחבת על פוליסות ביטוח של כלל הציבור, קיימם אף במקרה של גניבת רכב מסוג נגרר. מתחם הענישה בגין עבירה בודדת של גניבת רכב, נע החל משמונה חודשי מאסר ועד למאסר למשך שלושים חודשים, הכל בהתאם לנסיבות המקרה (ראו ע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.2014); עפ"ג (י-ם) 42278-02-15 **אלמן גילוב נ' מדינת ישראל** (7.6.2015); עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.2014)).

לפיכך, ובהתחשב בנסיבות המקרה הנדון, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 30 חודשי מאסר.

העונש המתאים

7. לנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות בשל עבירות רכוש בגין ריצה מאסרים בפועל. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2001, ומאז ועד למקרה הנדון לא הורשע, עובדה המעידה על ניסיונו לעזוב את העולם העברייני. עדי ההגנה שהעידו בבית המשפט, מחזקים מסקנה זו. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מאופן פעולתו המתמשך של הנאשם במקרה זה, כמפורט לעיל, ומהתרשמות שרות המבחן ממנו. אינני מקבל את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, לגבי כך שאין לתת משקל לתסקיר. לא ניתן לתלות את מסקנת שרות המבחן בכך שקצינת המבחן התייחסה לכתב האישום המקורי. למעשה, לא תוקנה בכתב האישום המתוקן כל עובדה שהיא, ביחס למעשיו של הנאשם, אלא נמחקו הוראות חיקוק. בנוסף, התרשמותו המקצועית של שרות המבחן, מתבססת על מגוון נתונים ובהם אף מפגש עם הנאשם. התרשמות זו, לפיה הנאשם מטשטש ומצמצם מאורח חייו העברייני, בעל דפוסי התנהגות מניפולטיבית ומרמה, בעל קווי אישיות אנטי סוציאלית, קושי בוויסות דחפים, ונטיה לחיפוש פתרונות קלים להשגת מטרות - משתלבת היטב עם המעשים בהם הורשע. התרשמות זו עולה בקנה אחד עם חוסר קבלת האחריות המלאה, כפי שבא לידי ביטוי אף במכתב שכתב בשלב הטיעונים לעונש, המצביע על חוסר קבלת אחריות מלאה וחוסר הפנמה של חומרת המעשה. למעלה מהדרוש, אציין כי לא ניתן לייחס משקל לטיעון ב"כ הנאשם לגבי דברים אשר נכתבו, לכאורה, בתסקיר מעצר המשמש להליך המעצר בלבד.

בהתאם לנתונים שלעיל, יש למקם את הנאשם באמצעו של המתחם, לכל הפחות, אולם לאור המשקל שיש לתת להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים וכן להשפעת מידת העונש על הנאשם ומשפחתו, אכבד את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ולא אסטה מהעונש לו עתרה המאשימה.

לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר, זאת בניכוי ימי מעצרו החל מיום 14.7.14 ועד 13.8.14.
- ב. 8 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון, הנאשם וב"כ עו"ד דוד הלוי.